

Reactie van Ingeborg Zweers-Meester, ingebracht tijdens de raadscommissie vergadering d.d. 06-10-2014

Mijn naam is Ingeborg Zweers-Meester, ik ben als kinder en jeugdpsychotherapeut werkzaam binnen de jeugd GGZ in de gemeente Dalfsen. In mijn reactie op de beleidsnotitie, d.d. 19 augustus 2014, heb ik enkele aanbevelingen gedaan. Ik ben erg verheugd over de zorgvuldigheid waarmee met alle reacties is omgegaan en deze mee zijn genomen in een reactienota. Ondanks het gevoel van meedenken blijven er grote zorgen bij mij bestaan rondom de transitie. Via deze weg wil ik daar opnieuw aandacht voor vragen.

In de laatste weken is er ook in de landelijke media veel aandacht voor de transitie en zijn er veel zorgen geuit, ook door de gemeenteambtenaren zelf over de haalbaarheid van de transitie.

Ook ik maak mij, samen met mijn beroepsgroep, zeer veel zorgen. Ik uit deze zorg dan ook in deze gemeente net als vele hulpverleners in de jeugd GGZ dit doen in den lande in hun eigen gemeente. Deze zorgen spitsen zich vooral toe op het waarborgen van de kwaliteit. Mijn aanbeveling, zoals eerder beschreven in een reactie op de beleidsnotitie, was ondermeer gericht op meer expertise bij de toegang. In alle beleidsstukken, inclusief die van de gemeente Dalfsen wordt hoog ingezet op preventie en vroegsignalering. Dit belang onderschrijf ik. Wat hierbij echter van groot belang is en naar mijn mening nu te weinig gestalte krijgt, is de expertise bij de voordeur. Het indicatieteam moet wel in staat zijn om deze signalen op te vangen en gezien de voorgestelde samenstelling van dit team maak ik mij daarover zorgen.

In de reactienota wordt aangegeven dat de medewerkers van het centrum voor jeugd en gezin geschoold zullen worden hierin. In het team is echter geen deskundige vanuit de specialistische GGZ die standaard onderdeel uitmaakt van dit team. Dat is wat mij betreft een onverstandige keuze. Ik pleit dan ook opnieuw voor het standaard toevoegen van een professional uit de specialistische GGZ (dat kan een kinder- en jeugdpsychiater zijn, een klinisch psycholoog of een psychotherapeut) aan dit indicatieteam. Deze mensen zijn er voor opgeleid om adequaat te signaleren en te adviseren en helemaal wanneer het gaat om complexe GGZ. Onder de streep zal dit ook geen extra kosten geven. Negeren of niet signaleren van onderliggende psychische problematiek is ten eerste zeer beschadigend voor deze kwetsbare kinderen en hun gezin en zal ten tweede alleen maar duurder uitvallen aangezien de problemen daardoor groter worden.

Ik denk dat velen van ons in nieuwsuur en in de landelijke media het beeld gezien hebben van de gemeente Gemert waarin dorpsondersteuners indiceren ook op basis van onderbuikgevoel. Vroegsignalering vereist een specifieke deskundigheid en ik ga er vanuit dat we het met elkaar eens kunnen zijn dat dit verder reikt dan onderbuikgevoel. Ik twijfel niet aan de intentie om het secuur en goed te doen echter wanneer u twijfelt of u een gebroken been hebt, dan wil u lijkt mij ook dat een daarvoor opgeleide arts er naar kijkt en geen docent. Ieder zijn vak. Ik ga uit van de goede intenties van de gemeente en ook van de deskundigheid van het centrum voor jeugd en gezin. Ik vrees alleen dat er onderliggende problematiek wordt gemist waardoor klachten verergeren. Niet omdat deze mensen niet willen, veel meer omdat ze onbewust onbekwaam zijn. Concreet vraag ik u, zoals men nu landelijk ook bepleit en in vele gemeenten alsnog aanpast na feedback van vele hoogleraren en landelijk befaamde psychiaters en hulpverleners, om alsnog de professional uit de specialistische GGZ bij de voordeur te zetten. Stepped care is een prachtig uitgangspunt wanneer er voldoende expertise is bij de toegang.

Daarnaast is er vanwege de transitie een knip ontstaan in de GGZ. Jeugd valt nu onder de verantwoordelijkheid van de gemeenten, volwassenen onder de verantwoordelijkheid van zorgverzekeraars. Hier ontstaat voor deze adolescenten en hun gezin een groot probleem. Ik zie in mijn werk veel jongeren en jongvolwassenen. Wanneer ze 18 jaar worden mogen ze niet meer behandeld worden in de jeugd GGZ. Deze kinderen moeten dus weg bij hun vaste vertrouwde behandelaar en zorg zoeken in de volwassenzorg. Ik lees in de reactienota dat de zorgen worden gedeeld en er gezocht wordt naar oplossingen. Dat is een mooi streven en juich ik van harte toe. Spoed is echter vereist. Deze kinderen, jongvolwassenen zijn de dupe zolang hier geen oplossing op zeer korte termijn komt. Zij kunnen echt niet wachten tot er een besluit valt ergens volgend jaar, dat zal al duidelijk moeten zijn uiterlijk 1 januari. Ik vraag u dan ook met klem om voor deze kwetsbare groep een oplossing te vinden met grote spoed.

Als laatste ben ik blij met de intentie die wordt uitgesproken dat de gemeente er alles aan zal doen om te voorkomen dat kinderen, jongeren en hun gezin tussen wal en schip vallen. Ik zou graag zien dat hiervoor concreet een aanspreekpunt komt binnen de gemeente. Een klachten meldpunt of zorgtelefoonlijn waar ouders en ook hulpverleners hun vragen kunnen stellen en zorgen kunnen delen over situaties waarbij mensen wel tussen wal en schip (dreigen te) vallen. Ook dit zal er ruim voor 1 januari moeten zijn zodat mensen weten waar ze terecht kunnen met hun vragen en er adequaat meegedacht kan worden in termen van oplossingen.

Dank voor de mogelijkheid om mijn zorgen te delen. Mocht er behoefte zijn om nadere uitleg of vragen dan ben ik daar zeker toe bereid.